

Amikor elutazunk, még gyorsan megpróbáljuk összefoglalni a legfontosabbakat az otthon maradónak, hogy az élet a távollétünkben is folyhasson tovább. Jézus is ezt teszi. Közeledik földi működésének a vége, búcsúzik a tanítványoktól, összefoglalja a legfontosabbakat. És mi az, amit első helyen említ? „Ne nyugtalankodjék a szívetek!”

Igen, a szív nyugtalansága, a félelem az, ami a szeretet útjába tud állni. Dombi Feri bácsitól tanultuk, hogy a szeretet ellentétes érzése nem a gyűlölet, hanem a félelem. Akit gyűlölök, azt újabb információ vagy élmény hatására még megszerethetem. De akitől félek, azt nem tudom felszabadultan szeretni. A félelem valóban blokkolni tudja a szeretetemet.

Jézus nem akarja, hogy túlkombináljuk a dolgokat. Nem akarja, hogy mindenféle (indokolt vagy indokolatlan) képzelgéssel olyan jövőt fessünk magunk elé, amitől nyugtalankodni, amitől félni kellene. Megnyugtat, hogy az örök élet valóban határtalan. Van ott elég hely. Egyetlen dologra kell csak figyelni, hogy Jézust kövessük. Ha az ő útján járunk, az ő igaz életét éljük, akkor teljesen nyugodtak lehetünk a jövő felől.

- Szoktam azon rágódni azon, hogy mi lesz velem a jövőben?
- Észreveszem az ajándékokat, élményeket, amikkel Isten nap mint nap elhalmoz? Tudok értük hálás lenni?
- Erősebb a szeretetem, mint a félelmeim? Engedem, hogy Isten iránti hálám feloldja a félelmeimet?
- Hiszem, hogy Jézus nekem is helyet készít a mennyei hazában?

Miklós Tibor, Székesfehérvár